

finde Lovfæstede ved at henvende os til den nuværende Straffelovs § 199. Da vi fik den Straffelov, i Spidsen for hvilken det ærede Medlem fra Stege (Vojten) stod, og som vi fik efter hemmelige Underhandlinger med den daværende Krigsminister, den nuværende Marineminister (N. Ravn), da blev ogsaa denne § 199 lavet, som jeg vil bede de Herrer læse efter, saa skulle de se, hvilken Værdighed Befalingsmændene have efter den nuværende Straffelov, og hvad de kunne styde sig ind under, saa selv om det havde været meget værre, end det har været, havde det dog ikke været os muligt at komme det til Biv. Jeg skal blot oplæse et Par Linier, saa ville de Herrer forstaa, hvad der kan gøres ud fra denne Paragraf, som de ærede Medlemmer fra Bordingborg (Nøhr) og Grenaa (Bønløkke) og jeg i sin Tid vare meget stærkt imod, fordi vi ikke vilde om, at de ærede Befalingsmænd vilde bruge den paa deres Maade. Den lyder saaledes: „De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil berettigede i Vand kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigsmændene, saa som Ompudsning for den, der har pudjet Slet eller forjæmt at pudse, Efterøvelse, Arbejde eller anden Tjeneste uden for Orden for den, der har vist Mangel paa Fliid.“ Saa det vide vi ster, det have vi set mange Eksempler paa, vi vide, hvordan det kan gaa til, og vi vide, hvordan Efterøvelse kan gaa til. Jeg har været Vidne til Efterøvelse med Ridning, hvor der kunde se meget større Ulykker. Der lod de ikke den, som de vilde straffe, ride mellem det øvrige Mandstab, men naar vi red, ude paa Ridepladsen og der saa var en, som de vilde have rigtig Ram paa, som de vare gale paa og vilde straffe paa den Maade, saa trak de ham ud fra os andre og gik ind i Ridehuset med ham, saa løste de et Par Pistoler af og bandt Mandens Arme ind til Kroppen og bandt det ene Ben til det andet, saaledes at han var bunden paa det hele, og saa tog de selv Piffen og muslede baade Hest og Mand, og saa kunne De vide, at hvis en Karl, der er fastbunden saaledes, havde faaet Overbalance, vilde han være bleven traadt forværret eller slæbt forværret. Det har jeg set mange Gange, det kalde de ogsaa Efterøvelse, Efterarbejde. So, Tat, vi vide nok, hvorledes det bliver fortolket. Men jeg

vil tillade mig at spørge den ærede Minister om noget, der forekommer det mig, har praktisk Betydning i dette Tilfælde. Jeg er som sagt bange for, at der ikke kommer mere ud af denne Sag, end der allerede er kommet. Men det kunde være heldigt, om vi kunde faa Oplysning om, hvorledes det mange Steder gaar til, saa tror jeg, vi vilde faa adskillige gresle Eksempler. Men jeg gentager, det kan ikke nytte at gaa til den ærede Minister, han vil ikke høre noget, det har jeg erfaret, derfor kan jeg sige det. Han lader det gaa og siger, at vi kunne jo rejse en Forespørgsel derom. Dette, at ride i Sattel uden Bøjle, kan jo være nyttigt nok for den, som har lidt Kendskab til Ridning. At ride i ungarsk Sattel er ikke saa farligt for dem, der have lært at ride en Smule, og de komme jo ikke til den Døds den første Dag. Disse ungarske Sadler ere nogle udmærkede Sadler, og en Rytter maa naturligvis lære at ride uden Bøjle, ligesom han begynder at ride paa Dækken. Men er det ikke en hel anden Slags Sadler, de have ved Artilleriet? Det forekommer mig, at man, naar Artilleriet rykker ud til Feltøvelser, kan se, at de have Sadler nærmest af Jacobson som de bekendte engelske Sadler. Er det Tilfældet, forekommer det mig at være en højst risikabel Døds at lade Folk ride i skarpt Trav i Volte bagefter hverandre, naar de ikke have saameget som en Stigbøjle at støtte sig til. Er det Tilfældet, at Sablet er væsensforskellige ved Artilleriet fra Husarernes og Dragonernes Sattel, vil jeg henstille til den ærede Minister, om det ikke maa blive paalagt vedkommende Befalingsmænd at bruge en vis Forsigtighed, navnlig naar denne Døds drives i Flok. For vi vide jo, at naar der saadan rides i skarpt Trav i Ridehuset eller paa Rideplads, saa falder vedkommende lettere ud ad i Volten — det at falde ind ad er jo ingen Skam, men det er det at falde ud ad — og naar saa Barrieren er ved Siden af, er det, siger jeg, næsten umuligt, at der ikke ster en Ulykke for vedkommende. Nu siger jeg, at det er højst sandsynligt, at det maa og kan se, naar det rides i engelsk Sattel, som er meget streng at holde sig fast ved, og det Mandstab, der bliver betroet til det, er Rekrutter og ikke fuldt øvede Folk; her i dette Tilfælde siges det jo at være gammelt Mand-